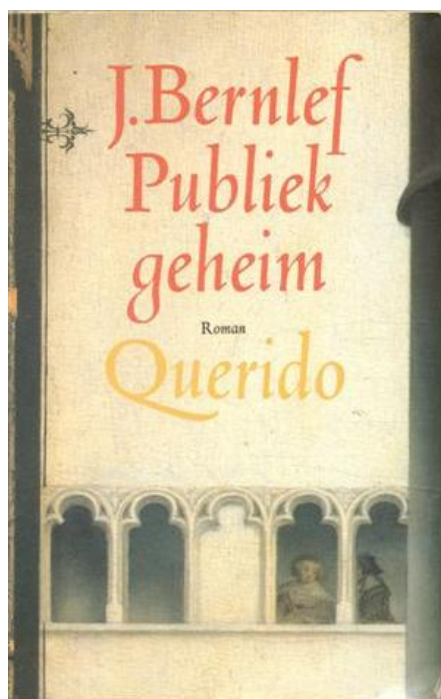

Publiek geheim

J. Bernlef

Download now

Read Online ➔

Publiek geheim

J. Bernlef

Publiek geheim J. Bernlef

Publiek geheim speelt zich af in een Oost-Europees land, waar na een periode van staatsterreur de dooi is ingetreden. Onder de mensen van de televisie heerst geen zekerheid over de in te nemen houding: hoe ver je kunt gaan weet eigenlijk niemand. Wanneer er een film over een beroemd schrijver moet worden gemaakt die in het verleden voor staatsgevaarlijk is doorgegaan, leidt die onzekerheid tot conflicten, vervolgens tot kleur bekennen, en tenslotte tot duidelijkheid.

Publiek geheim Details

Date : Published by Querido (first published 1987)
ISBN : 9789021451862
Author : J. Bernlef
Format : Paperback 242 pages
Genre : Literature, European Literature, Dutch Literature

 [Download Publiek geheim ...pdf](#)

 [Read Online Publiek geheim ...pdf](#)

Download and Read Free Online Publiek geheim J. Bernlef

From Reader Review Publiek geheim for online ebook

Naomi says

This is my favourite book I read for Dutch required reading. Sometimes the descriptions felt like watching a movie and that was really unique. What I loved most were the themes of propaganda, censorship and language. (Yes, that obsession started after reading 1984). One of my favourite quotes also dealt with freedom. It talked of the importance of phrasing and word choice to get a message across, and how this can be done in a society of censorship.

'In de taal zit een vrijheid verborgen waar de censor niet bij kan. Al onze schrijvers kennen dat geheim.'

Lex Bijlsma says

Geschreven in 1987, toen het communistische systeem in Oost-Europa nog intact was. Dat zou niet lang meer duren, maar het boek lijkt te suggereren dat het regime het eeuwige leven heeft. De schrijvers en filmmakers hebben zich er tenslotte bij neergelegd dat het hun niet mogelijk is de waarheid te spreken en gaan ervan uit dat die kans niet meer zal terugkeren. Dat is bij nader inzien dus nog enorm meegevallen.

Ed says

De vier boeken die ik nu van Bernlef heb gelezen vind ik in één woord goed. Niet meer, niet minder. Uit de vier (Sneeuw, Hersenschimmen, Vallende ster) zou ik niet een beste of een minst beste kunnen aanwijzen. Alle zijn ze degelijk, mooi en bovenal, ze vertellen iets wat voor mij van belang is en eigenlijk is dat laatste het belangrijkste criterium voor mijn waardering van een boek. Naast de vele andere geldende criteria, staat deze bovenaan.

Publiek geheim is zijn meest omvangrijke boek dat ik las. Zijn stijl is prettig te noemen, zonder flamboyante uitspattingen, ja, misschien zelfs een beetje grijs en saaitjes. Maar Bernlef is geen eenvoudig man, zoals Petterson uit Sneeuw:

"Hij was een eenvoudig man. Hij geloofde in oplossingen".

Met andere woorden, het is de boodschap waar het om draait, en in Publiek geheim is dat deels het aan het licht brengen van de onderdrukte vrijheid en ten tweede de mededeling dat het leven niets voorstelt, maar dat de enige mogelijke zingeving ervan ligt in de taal. Misschien vandaar ook zijn pseudoniem. Bernlef, de eerste bij ons bekende Nederlandstalige schrijver. (Hoewel de belangrijkste reden van een pseudoniem zal zijn het vermijden van zijn literair-historisch beladen naam: Marsman.)

Het verhaal is goed verteld. Het paradoxale tussen geheim en publiekelijk bekend wordt op schrijnende wijze duidelijk. Ik wil niet op het verhaal zelf ingaan, maar wel op enkele details. Bernlef strooit naar mijn mening iets te vaak met de vergelijking als stijlfiguur. Eerst geef ik twee voorbeelden van een overbodige vergelijking, want niets verduidelijkend, en daarna van één die wel degelijk verrijkend werkt.

"Hij maakte zijn sigaret uit en vouwde zijn handen samen, zoals mensen doen die tijdens een vergadering op het punt staan een voorstel in te dienen."

"Peter Zoltán deed niet onvriendelijk tegen hem, maar toch ook niet zoals je met iemand omgaat die al twaalf jaar onder je werkt."

Het vertraagt, hapert en in het laatste geval verwacht het zelfs, maar bovenal het verbetert in geen enkel opzicht het beeld of de handeling. Maar dan:

"Je kon in de muziek van Bach (...) niet zeggen waar de emotionele momenten nu precies zaten, zoals je in een regenbui niet kon zien waar het het natst was".

Mooi en raak! Al was misschien een vergelijking van de muziek van Bach met zonlicht iets passender geweest.

Dergelijke zwakkere elementen heffen het goede op, of andersom, waardoor het proza als zodanig mij nergens echt doet opveren. Gebruik van symboliek daarentegen vind ik uitstekend gedoseerd en niet dwangmatig overvoerd, zoals bij Brouwers vaak wel het geval. Prachtig vind ik bijvoorbeeld dat Tomas Szass bij zijn vrijlating uit de gevangenis weer zijn stilstaande horloge om zijn pols bindt, het gelijk zet en het dan opwindt, alsof er tijdens zijn gevangenschap geen tijd was verstreken. Toch doen andere slordigheden dit moois weer teniet. Op pagina 75 beschrijft Bernlef de naaktfoto die Fedor van Judith had gemaakt. Hij constateert dat ze kleine borsten heeft. Op pagina 140 kijkt Clara naar diezelfde foto en er staat: "Haar hoofd steunt op haar opgetrokken knieën die ze met gevouwen handen omklemd houdt".

Van geen enkele vrouw die in deze houding zit, zijn de borsten te zien, laat staan de omvang daarvan. Dit stoort mij en mag niet voorkomen in een werk dat kunst heet te zijn.

Maar ik zal niet verzanden in een touwtrekwedstrijd tussen goede en slechte elementen van het boek. Het heeft mij zeer geboeid, ik bewonder de schrijver ervan en de link met Saenredam doet me deugd. De film blijft de drager van de hoop. De hoop dat de waarheid aan het licht komt en de hoop dat er ondanks het ongelooft erin, zich toch eens een oplossing voor dit leven zal voordoen. Een oplossing waarop wij allen met een zucht van verlichting kunnen zeggen: "Oh, dáárom zijn wij hier, en vandaár is het slechts tijdelijk. Nee, maar nou begrijp ik het en heb ik er volledig vrede mee".

Ik hoor achter Bernlefs zinnen flarden Mulisch. Over de zee zegt iemand in Sneeuw:

"Altijd hetzelfde en toch ook weer niet",

waarmee we nog geen stap van Mulisch' octaviteit verwijderd zijn. En ook klinkt Brouwers in de verte, alsmede zweempjes Hermans.

Het 'mooie zinnetje' ben ik helaas maar één keer in de ruim 200 pagina's tegengekomen. Schaars maar tot slot het vermelden ruimschoots waard:

"Als licht ergens naar zou ruiken, zou het naar gras zijn"

Marc says

Verhaal situeert zich in Hongarije, in volle communistische tijd. Thema's: waarheid en ideologie, menselijke lafheid, relatieproblemen. Goed verhaal, maar toch maar middelmatig niveau

Margaret says

(Bedankt Lex voor het uitkiezen van dit boek voor onze leesgroep. Ik had het anders nooit gelezen en dat had ik jammer gevonden.)

Een boek over een land - Hongarije hoewel die naam niet wordt genoemd - en een tijd - zowel de 80'er jaren als de 40/50er jaren van de vorige eeuw - waarvan ik heel weinig wist. Bernlef's plot is goed in elkaar gezet: stukjes bij beetje wordt het verleden onthuld, de ontwikkeling van het heden en de mogelijke scenario's voor de toekomst bleven spannend tot de laatste bladzijde. Een verhaal die in het verleden speelt, maar die

vragen oproept die altijd actueel zullen zijn

Maartjes says

Prachtig boek over oa hoe een censurerende overheid doordringt in de hoofden van kunstenaars. Hoe kun je zeggen wat je niet mag zeggen? Kun je aan de censuur ontsnappen en ten koste waarvan? Ook ouderdom en relaties zijn prachtig beschreven.

Nienke Lassche says

I thought it was a very good book. I loved the underlying thoughts which were behind every sentence in the book. As already said in the comments: "Of prachtig vind ik bijvoorbeeld dat Tomas Szass bij zijn vrijlating uit de gevangenis weer zijn stilstaande horloge om zijn pols bindt, het gelijk zet en het dan opwindt, alsof er tijdens zijn gevangenschap geen tijd was verstreken." You could've just read it as a guy who winds his watch up again, however if you read closely you will see that much more was said than that. Like many other literary works I love the fact that after 14 years the language is still spot on. 'Ik heb onder deze nieuwe kameraden gevoeld hoe er een plotselinge broederschap ontstond, hoe mijn hart zich openstelde, hoe het opbloeiende. (...) En hoevele malen niet zijn mij de tranen in de ogen geschoten, tranen van buitensporige vreugde, tranen van tederheid en liefde." (p. 63) This part really shows how much Bernlef thought about each and every page of the book, and I loved it. I will certainly read more from Bernlef in the future. Also, I certainly encourage others to read it.

As a side note, I don't usually read literature as I don't really come into contact with it. However, beside that I could easily follow the story and see the underlying intentions. So also for people who are starting to read literature, this is a must read!

X

Jelle de Jong says

mooi geschreven, levende figuren, problematiek persvrijheid in Hongarije van 1970 erg overtuigend en begrijpelijk neergezet, veel inleving

Mihlean says

Rating: 3 stars

I was not able to finish this, unfortunately. I did kind of enjoy reading this, even though it took me a long time to get to like, 75% of the book.

It was a very interesting read, and I think I might read (and actually finish) this if I go to the library once again.

Jan says

Bernlef won met 'Publiek geheim' de eerste AKO-Literatuur Prijs (1987). Het boek behandelt de vraag naar de integriteit van de kunstenaar, of in de woorden van de schrijver waar het in dit boek allemaal om draait: 'Waar ben je jezelf ontrouw geworden. Dat is de belangrijkste vraag voor de kunstenaars van dit land.' Dit land is een niet met name genoemd Oost-Europees land. Door de maker van culturele televisiefilms, Istvan Bér, wordt een film gemaakt over de beroemde, 86-jarige schrijver Thomas Szass. Op de vingers gezien door een ambtenaar van het Ministerie van Voorlichting staat Bér voor het dilemma wel of niet mee te doen aan geschiedvervalsing. Intussen vervaardigt zijn assistente uit restmateriaal en met een eigen interview een schaduw-film. Een eerlijkere en onthullende film.

Op een boeiende manier behandelt Bernlef belangrijke thematiek. Wat betreft vorm, inhoud en stijl zeer geslaagd. JM

Esther Hardeman says

Boek was vermakelijk, maar naar mijn idee niet Bernlef's beste boek. Ik had er hogere verwachtingen van waardoor het verhaal wat tegen viel.
